

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ฝึกการอ่านในใจอย่างเดียวกับที่ฝึกการอ่านในใจ พร้อมกับฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความ เร็วปกติและด้วยความ เร็วที่ช้ากว่าปกติ

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรม คณิตศาสตร์-อังกฤษ ของโรงเรียนบาง เมืองเขื่อนฝ่องอนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องละ 40 คน นักเรียนแต่ละห้องมีความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน โดยดูจาก ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 014) ของภาค เรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2532 และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิม เลขคณิตของทั้ง 3 ห้อง โดยการทดสอบค่า F (F-Test) ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมี นัยสำคัญ .05 หลังจากนั้นจึงกำหนดให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง 1 ที่ฝึกอ่านในใจ พร้อมการฟัง เทปความเร็วปกติ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลอง 2 ที่ฝึกอ่านในใจพร้อมการฟัง เทป ความเร็วช้ากว่าปกติ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมที่ฝึกอ่านในใจเพียงอย่างเดียว

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกข้อความ (passages) ภาษาอังกฤษที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อน 12 ข้อความ ความยาวข้อความละประมาณ 150-200 คำ แล้วสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใน การอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษแต่ละข้อความ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบ เลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก (multiple choice) ข้อความละ 8 ข้อ รวมทั้ง 12 ข้อความ เป็น 96 ข้อ

ซึ่งได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.96 หลังจากนั้นจึงทำการบันทึกเทปข้อความโดยเจ้าของภาษาด้วยความเร็วปกติ คือ 115 คำต่อนาที และนำมาลดความเร็วให้ช้าลงเหลือ 96 คำต่อนาที เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง 1 และ 2 ในชั้นการฝึกอ่านในใจพร้อมการฟังเทปบันทึกเสียงข้อความ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนอ่านให้กับตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ใช้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและได้รับการตรวจแก้ไขความตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มอ่านข้อความในแต่ละคาบ แล้วทำการทดสอบทันทีทุกคาบ นำคะแนนจากการทดสอบแต่ละคาบมารวมกันในแต่ละกลุ่ม จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของมัชฌิม เลขคณิตโดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé Test)

ผลของการวิจัย

1. นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียง เรื่องที่อ่านมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติเท่ากับ 67.32 และค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติเท่ากับ 77.27 ในขณะที่ค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจเพียงอย่างเดียวเท่ากับ 55.75 จากคะแนนเต็ม 96 คะแนน

2. นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติเท่ากับ

77.27 และค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียง ด้วยความเร็วปกติเท่ากับ 67.32 จากคะแนนเต็ม 96 คะแนน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียง ด้วยความเร็วปกติและด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจอย่างเดียวย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานในการวิจัย แสดงว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีการอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทป บันทึกเสียง เรื่องที่อ่านให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่า ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ มอริส ลุยส์ (Maurice Lewis 1966 อ้างถึงใน William K.Durr 1967: 139-141) ที่ทำการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้การฟังช่วยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยไม่ใช้ การฟังเข้าช่วย งานวิจัยของ ดับเบิลยู อี แลมเบิร์ต ไอ โบลเลอร์และ เอ็น ซีโอดี (W.E. Lambert, I.Boehler and N.Sidot 1981: 133-148) ที่ทำการวิจัย เรื่องการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเพื่อความเข้าใจภาษาที่สองด้านทักษะการอ่านและการฟัง ระหว่างการสอนที่ผสมผสานทักษะทั้งสองเข้าด้วยกันกับการสอนแยกเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งเพียง อย่างเดียว และงานวิจัยของ เอ็น อี โฮโลโบว์ ดับเบิลยู อี แลมเบิร์ต และ แอล ซาเยจ (N.E.Holobow, W.E.Lambert and L.Sayegh 1984: 59-74) ที่ทำการวิจัย เรื่องการ ผสมผสานระหว่างทักษะการอ่านและทักษะการฟัง เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผลการวิจัยต่างก็พบว่า การฟังมีผลต่อความสามารถในการอ่านของ นักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงว่าการฝึกการฟังมีส่วนช่วยใน การอ่าน ทักษะการอ่านและทักษะการฟังต่างก็เป็นทักษะรับสาร การที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลทั้ง โดยการอ่านและฟังย่อมช่วยเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าการให้อ่านเพียงอย่างเดียว ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ อีเมอร์ลด์ วี เดอชองท์ (Emeral V. Dechant 1970: 123-125) และ สตีฟ บราวน์ (Steve Brown 1986: 63-64) ที่สรุปได้ว่าทักษะการอ่านและการฟังมี ความสัมพันธ์กันและสามารถนำมาใช้เพื่อ เสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ การใช้การฟัง ประกอบการอ่านช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับข้อสนับสนุนของ มิวเรียล ซาวิลล์-ทรอยเค (Muriel Saville-Troike 1973: 400-401) วิลกา เอ็ม ริเวอร์ส และ แมรี เอส เทมเพอร์ลี (Wilga M.Rivers and Mary S.Temperly 1978: 259) ที่ให้นำทักษะรับสารทั้งสองชนิด อันได้แก่ ทักษะการฟัง และการอ่านมาผสมผสานกันและช่วยเสริมทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะสำหรับการพูด รวมทั้งน้ำเสียงของเจ้าของภาษาที่นักเรียนได้ฟังจากเทปบันทึกเสียงในขณะที่อ่าน ข้อความไปพร้อม ๆ กันนั้นจะเป็นตัวนะที่ช่วยในการตีความหมายประโยคที่ซ้ำซ้อนกัน จะช่วยให้อ่านข้อความนั้น ๆ ด้วยความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้น

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ แมรี เอช เนวิลล์ และ เอ เค พิวจ์ (Mary H.Neville and A.K.Pugh 1975: 320-329) ที่ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจการสอนอ่านในใจพร้อมการฟัง เรื่องที่อ่านที่บันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านในใจพร้อมกับการฟัง เทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมปอง ขวัญคำ (2528: 45-49) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตราเร็วในการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่านและพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีอัตราเร็วในการอ่านอังกฤษ 104 คำต่อนาที ซึ่งไม่ถึง 115 คำต่อนาที ดังนั้นการลดอัตราของเสียงที่ได้ยินในเทปบันทึกเสียงลงเหลือ 96 คำต่อนาที ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราเร็ว 104 คำต่อนาที จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดตามเนื้อหาได้เข้าใจยิ่งขึ้น

3. จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมการฟัง เทปบันทึกเสียง เรื่องที่อ่านมีสมาธิในขณะที่อ่านมากกว่านักเรียนที่อ่านในใจเพียงอย่างเดียว ซึ่งการขาดสมาธิในขณะที่อ่าน เป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลเสียต่อความสามารถด้านการอ่าน (Wendy McDonell 1983: 65 - 66) พฤติกรรมดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ

คำกล่าวของ เพียเตอร์ เร็ทซ์มา (Pieter Reitsma 1988: 222-224) ที่ว่า "การให้ผู้เรียนได้อ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียง เรื่องที่อ่านช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิที่ดีในการอ่าน คืออ่านด้วยความตั้งใจและจดจ่ออยู่กับการอ่านตลอดเวลาในขณะที่อ่าน" นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกให้อ่านในใจพร้อมฟัง เทปบันทึกเสียงประกอบมีพัฒนาการที่ดีในด้านอัตราเร็วที่ใช้ในการอ่าน คือ ใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่านักเรียนที่อ่านในใจเพียงอย่างเดียว และยังช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน นักเรียนที่ได้ฟัง เทปบันทึกเสียงขณะอ่านจะอ่านอย่างไ้คือรรถรสยิ่งขึ้น เป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและช่วยสร้างแรงจูงใจให้มีนิสัยรักการอ่าน เพราะจากการสอบถามพูดคุยกับนักเรียนในกลุ่มทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในขณะที่เรียน อ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจ เรื่องที่อ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้บริหารการศึกษา ควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรม เพื่อให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนทักษะอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้เทคนิคในการนำทักษะการฟังมาเสริมทักษะการอ่าน โดยให้ผู้เรียนได้อ่านข้อความภาษาอังกฤษในใจไปพร้อม ๆ กับการฟัง เทปบันทึกเสียง เรื่องที่อ่านอันจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านข้อความนั้น ๆ อย่างเข้าใจยิ่งขึ้น สนับสนุนให้มีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเรียนภาษา เช่น การให้ผู้เรียนได้ฟัง เทปบันทึกเสียงโดยเจ้าของภาษา หรือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงพูดที่เป็นธรรมชาติที่เจ้าของภาษาพูดกันจริง ๆ ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจที่ดีในการอ่านให้กับผู้เรียน ครูผู้สอนควรจะได้นำทักษะการฟังมาเสริมความเข้าใจในการอ่านโดยการให้ผู้เรียนฝึกการอ่านในใจพร้อมกับฟัง เทปบันทึกเสียง เรื่องที่อ่าน โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน เนื่องจากการใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอนอ่านดังกล่าวข้างต้นช่วยให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจมากขึ้น ช่วยทุ่นแรงและประหยัดเวลาใน

การสอนของครู เพราะนักเรียนไม่ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากครูมากนัก เป็นการช่วยลดกิจกรรมการสอนของครูบางอย่างลงได้ โดยไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนแตกต่างกัน การใช้เทปประกอบการสอนอ่านยังเป็นการเพิ่มพูนทักษะการฟังให้กับผู้เรียนได้อีกวิธีหนึ่ง เพราะการใช้เทปบันทึกเสียงทำให้ผู้เรียนได้ฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นสำเนียงที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีในการอ่าน คือ อ่านแล้วได้รรถรสและช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการอ่าน โดยเฉพาะการลดอัตราเร็วในการพูดของเจ้าของภาษาลงให้อยู่ในอัตราเร็ว 96 คำต่อนาที จะช่วยให้ผู้เรียนได้ยินข้อความนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น ทำให้ฟังด้วยความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

3. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การฟังประกอบในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับอุดมศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับผลการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้อาจมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำทักษะการอ่านมาช่วยเสริมผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษบ้าง เพื่อดูว่าการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังมากน้อยเพียงใด